

риградъ. Тогава шенъ водачъ на богомилытъ бѣше нѣкой-си *Василь*, человекъ хитъръ, рѣшителенъ и предприимчивъ. Той са занимаваше съ медицината и носяше руба калугерска. Цѣлы 15-годиниы той изучава богомилското учение и до 50 години бѣше начелникъ на богомилытъ. Василь имаше 12 ученицы, които наричаше апостола и много ученицы жены, които най-много распространявахъ богомилството отъ 1067 — 1117 год. Той, като *Юанна Хусса* въ по-новытъ времена, претърпѣ мъченическа смъртъ: Василь са осѣди отъ *И-ра Алекся Комнина* да са изгори живъ. И дѣйствително въ Цариградъ на онуй мѣсто, което сега са нарича *Атъ Мегданъ* (ст. *Ипподромъ*) бѣше приготвенъ голѣмъ огънь, въ който го и хвърлихъ живъ (1118).

Достоинъ преемникъ на *Василя* бѣше нѣкой-си *Петръ*, който са наричаше Христосъ и имаше 12 апостола. *И-ръ Кало-Юаннъ*, преемникъ на *Алексія*, осѣди го на убиванье съ камъни. *Петръ*, като отиваше на смъртъ, обѣща са на ученицытъ си, че ще въскрѣсне слѣдъ три дни, и тѣ наистинѣ чакахъ на гроба му за да въскрѣсне!

Слѣдъ *Петра* започна ревностно да распространява ересъта ученикътъ му *Тихикъ*. И *Тихикъ* наричаше себе си Христосъ съ 12 апостола. За сѣдбината на този ерессначалникъ не са знае друго, освѣнь че той имаше преемникъ и неговътъ преемникъ, бѣше *Константинополскыйтъ* богомилскы папа *Никита*. — Тѣй, отъ когато *Византия* са запозна съ ерезіарха *Василя* и неговътъ най-ближны ученицы, сѣко едно малко нерасположеніе къмъ черквата и властъта земаше са за богомилска ересъ, която *Византия* гледаше за най-опасна отъ сичкытъ други ереси. Въ богомилство много пѣти обвинявахъ и таквызи хора, които нѣмахъ никакво понятіе отъ

